

USNESENÍ SOUDU (druhého senátu)

28. listopadu 2005 *

Ve spojených věcech T-236/04 a T-241/04,

European Environmental Bureau (EEB), se sídlem v Bruselu (Belgie),

Stichting Natuur en Milieu, se sídlem v Utrechtu (Nizozemsko),

zastoupení P. van den Biesenem a B. Arentzem, advokáty,

žalobci,

podporovaní

Francouzskou republikou, zastoupenou J.-L. Florentem a G. de Berguesem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené B. Dohertym, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporované

Syngenta Crop Protection AG, se sídlem v Basileji (Švýcarsko), zastoupenou
D. Abrahamsem, barrister, a C. Simpsonem, solicitor,

vedlejším účastníkem,

jejímž předmětem je ve věci T-236/04 návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2004/248/ES ze dne 10. března 2004 o nezařazení atrazinu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a odnětí povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tuto účinnou látku (Úř. věst. L 78, s. 53; Zvl. vyd. 03/43, s. 206) a ve věci T-241/04 návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2004/247/ES ze dne 10. března 2004 o nezařazení simazinu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a odnětí povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tuto účinnou látku (Úř. věst. L 78, s. 50; Zvl. vyd. 03/43, s. 203),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a I. Pelikánová, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Právní rámec

Směrnice 91/414/EHS

- 1 Článek 4 směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. června 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332) stanoví podmínky a obecný právní postup použitelné pro účely udělení, přezkumu a odnětí povolení uvádět na trh přípravky na ochranu rostlin. V tomto ohledu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice upřesňuje, že jsou povoleny pouze ty výrobky, jejichž účinné látky jsou zařazeny v příloze I.
- 2 Podmínky pro zařazení účinných látek do přílohy I jsou upřesněny v článku 5 směrnice 91/414. Toto zařazení je možné pouze tehdy, pokud s ohledem na vědeckotechnické poznatky je možno počítat s tím, že přípravky na ochranu rostlin obsahující dotčenou účinnou látku splňují určité podmínky ohledně jejich škodlivých účinků na zdraví lidí nebo zvířat, jakož i na životní prostředí.

- 3 Článek 8 odst. 2 směrnice stanoví, že odchýlně od článku 4 směrnice mohou členské státy během přechodného období povolit na svém území uvést na trh přípravky na ochranu rostlin obsahující účinné látky neuvedené v příloze I, které již byly uvedeny na trh do dvou let ode dne oznámení o přijetí této směrnice, tedy 26. července 1993.

- 4 Účinné látky obsažené ve výrobcích požívajících režimu obsaženého v čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414 jsou předmětem postupného přezkoumávání v rámci pracovního programu Komise.

Nařízení č. 3600/92/EHS

- 5 Článek 5 nařízení Komise (EHS) č. 3600/92 ze dne 11. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro první etapu pracovního programu podle čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 366, s. 10; Zvl. vyd. 03/13, s. 242), stanoví, že Komise vyhotoví seznam účinných látek přijatých k hodnocení a jmenuje členský stát zpravodaje pro hodnocení každé účinné látky.

- 6 Z článků 6 a 7 nařízení č. 3600/92 vyplývá, že členský stát jmenovaný jako zpravodaj musí posoudit dotčenou účinnou látku a musí zaslat Komisi zprávu o svém hodnocení dokumentace včetně doporučení zařadit účinnou látku do přílohy I směrnice 91/414 nebo přijmout jiná opatření, jako je její stažení z trhu.

- 7 Komise tak svěřuje provedení přezkumu dokumentace a hodnocení Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízenému článkem 58 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463).
- 8 Článek 7 odst. 3a nařízení č. 3600/92, vložený nařízením Komise (ES) č. 1199/97 ze dne 27. června 1997, kterým se mění nařízení č. 3600/92 (Úř. věst. L 170, s. 19; Zvl. vyd. 03/21, s. 162), stanoví, že Komise předloží výboru návrh textu, jenž může mít několik forem. Pokud se navrhuje zařadit účinnou látku do přílohy I směrnice 91/414, jedná se o návrh směrnice. Pokud se navrhuje přijetí opatření nepříznivých pro účinnou látku, včetně odnětí povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující tuto látku, Komise může podat návrh rozhodnutí určeného členským státům.

Směrnice 2004/35/ES

- 9 Podle bodu 25 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, s. 56; Zvl. vyd. 15/08, s. 357):

„Osoby postižené škodami na životním prostředí nebo pravděpodobně postižené osoby by měly být oprávněny požádat příslušný orgán, aby v jejich případě konal. Ochrana životního prostředí je širokým zájmem, v jehož jméno vždy nejednají nebo nemohou jednat jednotlivci. Proto by i nevládní organizace podporující ochranu

životního prostředí měly mít příležitost řádně přispívat k účinnému provádění této směrnice.“

- 10 Podle bodu 26 odůvodnění směrnice 2004/35 „dotčené fyzické nebo právnické osoby by měly mít přístup k řízením, ve kterých jsou přezkoumávána rozhodnutí, jednání nebo nečinnost příslušných orgánů“.
- 11 Článek 11 odst. 1 směrnice 2004/35 stanoví, že „[č]lenské státy určí příslušný orgán nebo orgány odpovědné za plnění povinností stanovených touto směrnicí“.
- 12 Článek 12 odst. 1 směrnice 2004/35 stanoví:

„Fyzické nebo právnické osoby:

- a) dotčené škodami na životním prostředí nebo pravděpodobně dotčené osoby, nebo
- b) mající dostatečný zájem na rozhodování o životním prostředí v souvislosti se škodami na životním prostředí, nebo
- c) prohlašující, že došlo k porušení práva, je-li to požadováno správním právem procesním členského státu jako podmínka,

jsou oprávněny předložit příslušnému orgánu jakákoli vyjádření související s případy škod na životním prostředí nebo s bezprostřední hrozbou takových škod, jichž jsou si vědomy, a jsou oprávněny požadovat po příslušném orgánu, aby přijal opatření podle této směrnice.

Členské státy stanoví, co představuje ‚dostatečný zájem‘ a ‚porušení práva‘.

Za tímto účelem se zájem jakékoli nevládní organizace usilující o ochranu životního prostředí a splňující všechny požadavky vnitrostátního práva považuje za dostatečný pro účely pododstavce b). Takové organizace jsou také považovány za nositele práv, která mohou být porušena ve smyslu pododstavce c).“

Skutečnosti předcházející sporu

- 13 Ve všech projednávaných věcech jsou dva žalobci. Prvním je European Environmental Bureau (EEB), sdružení podle belgického práva, jehož předmětem činnosti je zejména podpora ochrany a udržení životního prostředí v zemích Evropské unie. EEB je členem různých poradních orgánů Komise, zejména stálé skupiny „Ochrana rostlin“ a poradního výboru „Zemědělství a životní prostředí“. Je rovněž členem European Habitats Forum, a z tohoto důvodu je podílníkem a pozorovatelem v rámci směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02, s. 102).

- 14 Druhý žalobce, Stichting Natuur en Milieu (dále jen „Natuur en Milieu“), je nizozemskou nadací, jejímž předmětem činnosti je podle jejích stanov zejména „poskytnout hlas těm, kteří jej nemají“ a poskytnout živou přírodu a čisté životní prostředí současným a budoucím generacím. Tato nadace je členem EEB.
- 15 V roce 1996 oznámilo několik podniků Komisi svůj záměr zařadit atrazin a simazin do přílohy I směrnice 91/414.
- 16 Atrazin a simazin jsou uvedeny v bodech 61, respektive 62 přílohy I nařízení č. 3600/92 obsahující látky, na něž se vztahuje první etapa pracovního programu Komise podle čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414.
- 17 Nařízením Komise (ES) č. 933/94 ze dne 27. dubna 1994, kterým se stanoví účinné látky přípravků na ochranu rostlin a jmenují členské státy zpravodajové pro provádění nařízení Komise (EHS) č. 3600/92 (Úř. věst. L 107, s. 8; Zvl. vyd. 03/16, s. 84), bylo Spojené království Velké Británie a Severního Irska jmenováno jako členský stát zpravodaj pro atrazin a simazin.
- 18 Spojené království Velké Británie a Severního Irska předložilo Komisi své zprávy o hodnocení v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 3600/92. Tyto zprávy byly předloženy dne 11. listopadu 1996 ohledně atrazinu a dne 20. prosince 1996 ohledně simazinu, a byly přezkoumány členskými státy a Komisí v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.

Napadená rozhodnutí

- 19 Komise přijala dne 10. března 2004 rozhodnutí 2004/248/ES o nezařazení atrazinu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a odnětí povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tuto účinnou látku (Úř. věst. L 78, s. 53; Zvl. vyd. 03/43, s. 206; dále jen „rozhodnutí o atrazinu“).
- 20 Téhož dne přijala rovněž rozhodnutí 2004/247/ES o nezařazení simazinu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a odnětí povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících tuto účinnou látku (Úř. věst. L 78, s. 50; Zvl. vyd. 03/43, s. 203; dále jen „rozhodnutí o simazinu“).
- 21 Z článku 1 rozhodnutí o atrazinu a simazinu vyplývá, že ani jedna z těchto dvou účinných látek nebyla zařazena do přílohy I směrnice 91/414.
- 22 Článek 2 odst. 1 a 2 rozhodnutí o atrazinu a simazinu stanoví, že členské státy zajistí, aby povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících atrazin nebo simazin byla odejmuta do 10. září 2004 a aby od 16. března 2004 nebyla na základě odchylky stanovené v čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414 udělována ani obnovována žádná povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících atrazin nebo simazin.
- 23 Podle čl. 2 odst. 3 rozhodnutí o atrazinu a simazinu členské státy zajistí, aby, pokud jde o použití uvedená ve sloupci B v přílohách těchto rozhodnutí, mohl členský stát

uvedený ve sloupci A této přílohy ponechat v platnosti povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících atrazin nebo simazin do 30. června 2007 za předpokladu, že:

- a) zajistí, aby tyto přípravky na ochranu rostlin, které zůstávají na trhu, byly nově označeny tak, aby odpovídaly omezeným podmínkám použití,

- b) uloží všechna vhodná opatření s cílem snížit jakákoli možná rizika, aby byla zajištěna ochrana lidského zdraví, zdraví zvířat a ochrana životního prostředí, a

- c) zajistí, aby byly zejména prostřednictvím akčních plánů usilovně hledány náhradní přípravky nebo metody.

24 Dotyčný členský stát musí podle tohoto ustanovení uvědomit Komisi nejpozději do 31. prosince 2004 o použití tohoto odstavce, a zejména o opatřeních, která přijal podle písmen a) až c), a musí každoročně předložit odhady množství atrazinu nebo simazinu použitého pro nezbytná použití podle tohoto článku.

25 Příloha k rozhodnutím o atrazinu a simazinu upřesňuje členské státy a použití upravené v čl. 2 odst. 3 každého z těchto rozhodnutí.

- 26 Článek 3 písm. b) rozhodnutí o atrazinu a simazinu uvádí, že lhůta poskytnutá členskými státy v souladu s čl. 4 odst. 6 směrnice 91/414 musí být co možná nejkratší a pro použití, jejichž povolení mají být odňata do 30. června 2007, skončí nejpozději 31. prosince 2007.
- 27 Z článku 4 rozhodnutí o atrazinu a simazinu vyplývá, že jsou určena členským státům.

Řízení

- 28 Návrhy došlými kanceláři Soudu dne 9. června 2004 žalobci podali projednávanou žalobu.
- 29 Samostatnými podáními došlými kanceláři Soudu dne 1. října 2004 vznesla žalovaná na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Soudu námitku nepřípustnosti v obou věcech. Žalobci předložili dne 24. prosince 2004 svá vyjádření k těmto námitkám.
- 30 Podáními došlými kanceláři Soudu dne 7. října 2004 Syngenta Crop Protection AG (dále jen „Syngenta“) podala návrh na vstoupení do probíhajících řízení jako vedlejší účastník na podporu Komise. Usnesením ze dne 13. prosince 2004 předseda druhého senátu Soudu toto vedlejší účastenství povolil. Dopisy ze dne 7. ledna 2005 Syngenta v obou projednávaných věcech uvedla, že nepředloží vyjádření vedlejšího účastníka na podporu návrhových žádání Komise v rozsahu, v němž tato směřují k odmítnutí žaloby jako nepřípustné, ale vyhradila si právo předložit vyjádření, pokud bude přistoupeno k projednání věci samé.

- 31 Podáními došlými kanceláři Soudu dne 11. října 2004 Francouzská republika podala návrh na vstoupení do probíhajících řízení na podporu žalobců. Usneseními ze dne 13. prosince 2004 předseda druhého senátu Soudu toto vedlejší účastenství povolil. V dopise ze dne 25. ledna 2005 Francouzská republika uvedla, že v návaznosti na námítky nepřipustnosti vznesené Komisí nepředloží vyjádření vedlejšího účastníka ohledně přípustnosti obou žalob, ale vyhradila si právo předložit vyjádření pro případ, že by Soud musel rozhodnout o spojení námítek nepřipustnosti k věci samé v projednávaných věcech.

Návrhová žádání účastníků řízení

Ve věci T-236/04

- 32 Žalobci navrhují, aby Soud:

- zrušil čl. 2 odst. 3 a čl. 3 písm. b) rozhodnutí o atrazinu;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- 33 Komise navrhuje, aby Soud:

- odmítl žalobu jako nepřipustnou;
- uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

Ve věci T-241/04

34 Žalobci navrhují, aby Soud:

- zrušil čl. 2 odst. 3 a čl. 3 písm. b) rozhodnutí o simazinu;

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

35 Komise navrhuje, aby Soud:

- odmítl žalobu jako nepřípustnou;

- uložil žalobcům náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

36 S ohledem na úzkou souvislost projednávaných věcí a po vyslechnutí účastníků řízení Soud považuje za vhodné spojit tyto věci pro účely dalšího řízení v souladu s článkem 50 jednacího řádu.

- 37 Na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu může Soud, požaduje-li to některý účastník řízení, vydat rozhodnutí o nepřijetí věci samé. Podle odstavce 3 téhož článku, nerozhodne-li Soud jinak, následuje dále ústní část řízení. Jak ve věci T-236/04, tak i ve věci T-241/04 má Soud věci na základě přezkumu spisu za dostatečně objasněné, a proto není namístě zahájit ústní část řízení.

Argumenty účastníků řízení

- 38 Komise tvrdí, že žalobci nejsou bezprostředně a osobně dotčeni rozhodnutím o atrazinu ani simazinu, jejichž nejsou adresáty.

- 39 Ohledně toho, zda žalobci jsou osobně dotčeni, Komise uplatňuje, že podle judikatury může být fyzická nebo právnická osoba osobně dotčena právním aktem pouze tehdy, pokud se jí akt dotýká z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ni zvláštní, nebo faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím ji individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát aktu (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 1. dubna 2004, Komise v. Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, s. I-3425, bod 45 a uvedená judikatura). Tak tomu však není v projednávaném případě, jelikož rozhodnutí o atrazinu a simazinu nemají žádný zvláštní dopad na žalobce.

- 40 Žalobci tvrdí, že jsou rozhodnutími o atrazinu a simazinu bezprostředně a osobně dotčeni.

- 41 Pokud jde o podmínku týkající se osobního dotčení, zaprvé tvrdí, že jsou zvláštním způsobem dotčení rozhodnutími o atrazinu a simazinu. Posledně uvedená jsou rozhodnutími ve smyslu článku 249 ES a v rozporu s právem Společenství mají za následek „snížení“ ochrany zájmů, které tito chrání.
- 42 Zadruhé uplatňují, že z bodů 25 a 26 odůvodnění, jakož i z čl. 12 odst. 1 směrnice 2004/35 vyplývá, že splňují podmínky stanovené v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES. V tomto ohledu tvrdí, že z čl. 12 odst. 1 směrnice 2004/35 vyplývá, že zájem jakékoli nevládní organizace usilující o ochranu životního prostředí a splňující všechny požadavky vnitrostátního práva se považuje za dostatečný pro to, aby tato organizace byla oprávněna jednak předložit příslušnému orgánu jakákoli vyjádření související s případy škod na životním prostředí nebo s hrozbou škod a jednak požadovat po příslušném orgánu, aby přijal opatření podle této směrnice.
- 43 Komise mimoto připouští, že atrazin a simazin mohou způsobit škody na životním prostředí, což je důvod, na základě něhož Komise rozhodla nezařadit tyto látky do přílohy I směrnice 91/414. Za těchto podmínek zahrnuje článek 12 směrnice 2004/35, jehož rozsah působnosti není omezen na situace upravené v uvedené směrnici, jednání žalobců v projednávaných případech. Na žalobce je tak třeba nahlížet tak, že splňují podmínky stanovené v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES.
- 44 Zatřetí žalobci v podstatě uvádějí, že přístup zakotvený ve směrnici 2004/35 je koherentní s platnou právní praxí v několika členských státech, například v Nizozemsku, podle níž mají sdružení možnost vést občanskoprávní spory u vnitrostátních soudů, opírajíce se o skutečnost, že jsou bezprostředně a osobně

dotčena s ohledem na své postavení, svou konkrétní situaci a své skutečné činnosti, mezi něž patří účinná ochrana dotčených zájmů. Konkrétněji je třeba podle nizozemského právního řádu na Natuur en Milieu nahlížet tak, že je bezprostředně a osobně dotčena porušením právních předpisů na ochranu životního prostředí a volně žijících živočichů.

45 Začtvrté v podstatě tvrdí, že jsou osobně dotčeni, jelikož provádějí svou činnost v oblasti ochrany životního prostředí a ochrany přírody, včetně volně žijících živočichů, v rámci směrnice 92/43, a že EEB má z tohoto důvodu zvláštní status poradce u Komise a jiných evropských orgánů. Natuur en Milieu je mimoto přiznán podobný status u nizozemských orgánů.

46 Zapáté žalobci tvrdí, že přípustnost jejich žaloby je vyžadována nezbytností zajistit jim účinnou soudní ochranu. V tomto ohledu uplatňují, že zrušení rozhodnutí o atrazinu a simazinu by zabránilo zahájení mnoha složitých, dlouhých a nákladných povolovacích řízení v různých členských státech. Podle nich, pokud by se museli obrátit na vnitrostátní soudy, měli by povinnost identifikovat povolení vztahující se k atrazinu a simazinu ve všech členských státech, nastudovat právní systém států, v nichž byla podána žádost o povolení uvedení na trh a zahájit řízení u příslušných vnitrostátních soudů. Navíc tvrdí, že se v rozporu s tvrzením Komise nejedná o otázku pouhé pohodlnosti, jelikož je prakticky nemožné, aby vnitrostátní soud rozhodl o legalitě rozhodnutí o atrazinu a simazinu. Z toho vyplývá, že z hlediska účinnosti procesních prostředků, jež mají žalobci k dispozici v souladu s články 6 a 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“) použitelnými na Soud na základě čl. 6 odst. 2 EU, jsou žalobci oprávněni podat projednávanou žalobu k Soudu.

- 47 Zašesté žalobci tvrdí, že zásada „rovnosti zbraní“ musí vést k závěru, že jejich žaloba je přípustná. V tomto ohledu nejprve tvrdí, že zásada „rovnosti zbraní“ zakotvená v člancích 6, 13 a 14 EÚLP vyžaduje, aby účastníci řízení, pro něž má akt Komise opačné důsledky, měli k dispozici stejné možnosti využití procesních prostředků. Dále v podstatě tvrdí, že žalobu proti rozhodnutím o atrazinu a simazinu podanou výrobcem těchto účinných látek, jako je Syngenta, je třeba prohlásit za přípustnou na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. Vyplývá to z usnesení Soudu ze dne 24. ledna 2001, Iberotam a další v. Komise (T-112/00 a T-122/00, Recueil, s. II-97, bod 79), v němž Soud v podstatě rozhodl, že není vyloučeno, aby výrobci účinné látky mohli podat žalobu u Soudu na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES proti rozhodnutí Komise o zamítnutí žádosti o zařazení účinné látky do přílohy I směrnice 91/414.
- 48 Dodávají, že rozsudek Soudního dvora ze dne 10. prosince 1969, Eridania a další v. Komise (C-10/68 a C-18/68, Recueil, s. 459), podle něhož nemůže aktivní legitimace jednotlivců vyplývat pouze ze skutečnosti, že jsou v soutěžním vztahu k adresátům napadeného aktu, není v projednávaném případě relevantní, jelikož uvedený rozsudek se vztahuje na soutěžní vztahy, které v projednávaných případech vůbec neexistují.
- 49 Žalobci nakonec tvrdí, že jejich žaloba je přípustná s ohledem na důvodovou zprávu k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o uplatňování orgány Evropských společenství ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí [KOM(2003) 622 konečné, dále jen „návrh nařízení Aarhus“]. V této důvodové zprávě Komise poukazuje na to, že není nezbytné změnit článek 230 ES, aby evropské organizace na ochranu životního prostředí splňující určitá objektivní kritéria obsažená v tomto návrhu byly aktivně legitimovány. Žalobci přitom splňují tato kritéria, což, podle tvrzení Komise, dostahuje k uznání jejich aktivní legitimace k podání žaloby na neplatnost napadených rozhodnutí.

Závěry Soudu

- 50 Podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES „každá fyzická nebo právnická osoba může [...] podat žalobu proti rozhodnutím, která jsou jí určena, jakož i proti rozhodnutím, která, byť vydána ve formě nařízení nebo rozhodnutí určeného jiné osobě, se jí bezprostředně a osobně dotýkají“.
- 51 V projednávaném případě z článku 4 rozhodnutí o atrazinu a simazinu vyplývá, že jeho jedinými adresáty jsou členské státy. Proto musí žalobci zejména prokázat, že jsou osobně dotčeni těmito rozhodnutími.
- 52 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že žalobci, kteří tak jako žalobci v projednávaných věcech nejsou adresáty aktu, mohou tvrdit, že jsou jím osobně dotčeni, pouze tehdy, pokud se jich tento akt dotýká z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát aktu (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 25. července 2002, *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, bod 36 a uvedená judikatura).
- 53 Je proto namístě přezkoumat, zda jsou žalobci v projednávaných věcech dotčeni rozhodnutími o atrazinu a simazinu z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo zda existuje faktická situace, která je s ohledem na tato rozhodnutí vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám.
- 54 Za účelem prokázání, že jsou osobně dotčeni rozhodnutími o atrazinu a simazinu, žalobci zaprvé uplatňují, že jsou těmito rozhodnutími dotčeni zvláštním způsobem z důvodu snížení ochrany životního prostředí, které tato způsobují.

- 55 V tomto ohledu je nejprve úvodem poznamenat, že žalobci nepředkládají žádnou skutečnost, jež by umožnila pochopit, v čem rozhodnutí o atrazinu a simazinu způsobují snížení ochrany životního prostředí. Omezují se totiž pouze na tvrzení, že přijetí rozhodnutí o atrazinu a simazinu v rozporu s právem Společenství má v tomto ohledu zjevně nepříznivé následky.
- 56 I za předpokladu, jak přinejmenším implicitně tvrdí žalobci, že domnělé snížení vyplývá z toho, že napadená ustanovení rozhodnutí o atrazinu a simazinu umožňují některým členským státům ponechat dočasně v platnosti pro určitá použití povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující atrazin a simazin – účinné látky, které, podle žalobců, mají dopad na životní prostředí – je třeba konstatovat, že tato ustanovení žalobce zasahují v jejich objektivním postavení subjektů působících v oblasti ochrany životního prostředí, a to ze stejného důvodu jako všechny ostatní osoby ve stejné situaci. Jak však vyplývá z judikatury, pouze toto postavení nepostačuje k prokázání, že žalobci jsou napadeným aktem osobně dotčeni (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Greenpeace a další v. Komise, C-321/95 P, Recueil, s. I-1651, bod 28, a usnesení Soudu ze dne 30. dubna 2003, Villiger Söhne v. Rada, T-154/02, Recueil, s. II-1921, bod 47 a uvedená judikatura).
- 57 Zadržet žalobci v podstatě uplatňují, že z čl. 12 odst. 1 směrnice 2004/35 vyplývá, že, jako nevládní organizace usilující o ochranu životního prostředí a splňující všechny požadavky vnitrostátního práva, jsou oprávněni předložit příslušnému orgánu jakákoli vyjádření a požadovat po tomto orgánu, aby přijal opatření podle této směrnice. Z toho vyplývá, že jsou aktivně legitimováni k podání žaloby na neplatnost rozhodnutí o atrazinu a simazinu ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES.
- 58 V tomto ohledu je třeba připomenout, že skutečnost, že se osoba jakýmkoli způsobem účastní procesu přijímání aktu Společenství, může individualizovat tuto osobu ve vztahu k dotčenému aktu, pouze pokud byly použitelnou právní úpravou

Společenství stanoveny pro tuto osobu určité procesní záruky (viz usnesení Soudu ze dne 29. dubna 2002, *Bactria v. Komise*, T-339/00, Recueil, s. II-2287, bod 51 a uvedená judikatura).

59 Z čl. 11 odst. 1 směrnice 2004/35 přitom vyplývá, že příslušným orgánem uvedeným v článku 12 této směrnice je orgán určený každým členským státem. Tak i za předpokladu, že si žalobci mohou nárokovat právo předložit vyjádření a požadovat přijetí opatření, jak je to stanoveno v článku 12 směrnice 2004/35, je třeba konstatovat, že těchto procesních práv se lze dovolávat pouze ve vztahu k „příslušnému orgánu“, jenž podle článku 11 směrnice 2004/35 není orgánem Společenství. Mimoto nic neumožňuje vyvodit z textu nebo struktury této směrnice, že tato se rovněž týká projednávané žaloby, v rozporu s tím, co tvrdí žalobci.

60 Z toho vyplývá, že procesních práv, jichž se žalobci dovolávají, se nelze účinně dovolávat ve vztahu ke Komisi v rámci procesu přijímání rozhodnutí o atrazinu a simazinu, a že tak nejsou relevantní za účelem určení, zda žalobci jsou či nejsou rozhodnutími o atrazinu a simazinu osobně dotčeni.

61 Zatřetí, pokud jde o argument, podle něhož právní řád některých členských států připouští, aby sdružení na ochranu životního prostředí byla bezprostředně a osobně dotčena akty, jež se dotýkají jimi chráněných zájmů, a o argument, že tak tomu je v případě *Natuur en Milieu* podle nizozemského práva, je třeba připomenout, že aktivní legitimace přiznaná těmto žalobcům v určitých právních rádech členských států není relevantní pro posouzení jejich aktivní legitimace k podání žaloby na neplatnost aktu Společenství na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES (viz v tomto smyslu usnesení Soudu ze dne 9. srpna 1995, *Greenpeace a další v. Komise*, T-585/93, Recueil, s. II-2205, bod 51).

- 62 Začtvrté, pokud jde o zvláštní status poradce, který mají EEB a Natuur en Milieu u Komise, ostatních evropských nebo vnitrostátních orgánů, zejména na základě směrnice 92/43, je třeba poznamenat, že právní úprava Společenství použitelná na přijímání rozhodnutí o atrazinu a simazinu neobsahuje žádnou procesní záruku ve prospěch žalobců, ani neupravuje jakoukoli účast vnitrostátních nebo nadnárodních poradních orgánů nebo poradních orgánů Společenství na základě směrnice 92/43, o nichž žalobci tvrdí, že jsou jejich součástí. V souladu s judikaturou připomenutou v bodě 56 výše tak údajný status poradce, na nějž se žalobci odvolávají, neumožňuje se domnívat, že jsou rozhodnutími o atrazinu a simazinu osobně dotčeni.
- 63 Z výše uvedeného vyplývá, že právo Společenství v současné době neupravuje institut hromadné žaloby k soudu Společenství, jak to v projednávaných případech předkládají žalobci.
- 64 Žalobci zapáté tvrdí, že účinná soudní ochrana, jak ji zakotvují články 6 a 13 EÚLP, použitelná na orgány Společenství na základě čl. 6 odst. 2 EU, vyžaduje, aby projednávané žaloby byly prohlášeny za přípustné, jednak proto, že řízení u vnitrostátních soudů by byla dlouhá, složitá a nákladná, a jednak proto, že tyto soudy by nebyly schopny rozhodnout otázky vznesené v rámci projednávaných žalob.
- 65 V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že právo na účinnou soudní ochranu je jednou z obecných právních zásad, jež vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, a že totiž toto právo bylo rovněž zakotveno články 6 a 13 EÚLP (rozsudek *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, uvedený v bodě 52 výše, body 38 a 39).

- 66 V tomtéž rozsudku Soudní dvůr uvedl, že Smlouva o ES jednak ve svých člancích 230 a 241 ES a jednak ve svém článku 234 ES zavedla úplný systém procesních prostředků a řízení určených k zajištění přezkumu legality aktů orgánů a tento přezkum svěřila soudu Společenství. V tomto systému fyzické a právnické osoby, které nemohou z důvodů podmínek přípustnosti uvedených v čl. 230 čtvrtém pododstavci ES přímo napadnout akty Společenství s obecnou působností, mají možnost podle případu uplatnit neplatnost takových aktů buď incidenčně na základě článku 241 ES před soudem Společenství, nebo před vnitrostátními soudy a přivést tyto soudy, které nejsou samy o sobě oprávněny konstatovat neplatnost zmíněných aktů, k dotázání se v tomto ohledu Soudního dvora prostřednictvím předběžných otázek (rozsudek *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, uvedený v bodě 52 výše, bod 40).
- 67 Z judikatury Soudního dvora konečně vyplývá, že přípustnost žaloby na neplatnost u soudu Společenství nemůže záviset na otázce existence procesních prostředků před vnitrostátním soudem umožňujících přezkum legality aktu, jehož zrušení je požadováno (rozsudek *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, uvedený v bodě 52 výše, bod 46).
- 68 Z toho vyplývá, že při soudní koncepci sledované Soudním dvorem neumožňuje argument žalobců vycházející z účinné soudní ochrany sám o sobě opodstatnit přípustnost jejich žalob.
- 69 Zašesté, pokud jde o argument, podle něhož je třeba na základě zásady „rovnosti zbraní“ prohlásit žaloby žalobců za přípustné, je třeba poznamenat, že z judikatury

vyplývá, že pouze skutečnost, že akt má pro žalobce opačné důsledky, než jak je jím dotčena osoba aktivně legitimovaná k podání žaloby na neplatnost tohoto aktu, nepostačuje k aktivní legitimaci žalobci (viz v tomto smyslu rozsudek Eridania a další v. Komise, uvedený v bodu 48 výše, bod 7, a rozsudek Soudního dvora ze dne 23. května 2000, Comité d'entreprise de la Société française de production a další v. Komise, C-106/98 P, Recueil, s. I-3659, bod 41). Za těchto podmínek, i za předpokladu, jak to tvrdí žalobci, že Syngenta je aktivně legitimována k podání žaloby na neplatnost rozhodnutí o atrazinu a simazinu, pouze tato okolnost nemůže prokazovat, že žalobci jsou rozhodnutími o atrazinu a simazinu osobně dotčeni, a ani je nezbavuje závazku prokázat, že splňují tento požadavek.

70 Konečně zasedmé žalobci uplatňují, že jejich aktivní legitimace k podání žaloby na neplatnost rozhodnutí o atrazinu a simazinu vyplývá z toho, jak to Komise uvádí v důvodové zprávě k návrhu nařízení Aarhus, že evropská sdružení na ochranu životního prostředí, jež splní určitá objektivní kritéria, mají aktivní legitimaci ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. V projednávaných věcech žalobci tato objektivní kritéria splňují.

71 V tomto ohledu je třeba uvést, že zásady upravující hierarchii norem (viz zejména rozsudek Soudního dvora ze dne 27. října 1992, Německo v. Komise, C-240/90, Recueil, s. I-5383, bod 42) brání tomu, aby akt sekundárního práva přiznával aktivní legitimaci jednotlivcům, kteří nesplňují požadavky čl. 230 čtvrtého pododstavce ES. To platí rovněž *a fortiori* pro důvodovou zprávu k návrhu aktu sekundárního práva.

72 Důvodová zpráva, které se žalobci dovolávají, je tak nezbavuje závazku prokázat, že jsou rozhodnutími o atrazinu a simazinu osobně dotčeni. Mimoto, i za předpokladu,

že by žalobci byli kvalifikovanými subjekty ve smyslu návrhu nařízení Aarhus, je třeba konstatovat, že neuvádějí žádný důvod, na základě něhož by toto postavení umožnilo mít za to, že jsou osobně dotčeni rozhodnutími o atrazinu a simazinu.

- 73 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je namístě dospět k závěru, že žalobci nejsou rozhodnutími o atrazinu a simazinu osobně dotčeni. V důsledku toho je třeba žalobu odmítnout jako nepřijatelnou, aniž by bylo třeba přezkoumat, zda jsou žalobci těmito rozhodnutími dotčeni bezprostředně.

K nákladům řízení

- 74 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobci neměli v obou projednávaných věcech úspěch, je namístě jim uložit náhradu nákladu řízení v souladu s návrhovými žádáními Komise.

- 75 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu nesou členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení. Francouzská republika tak ponese vlastní náklady řízení. Podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce jednacího řádu může Soud nařídit, aby vedlejší účastník nesl vlastní náklady řízení. Syngenta, vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Komise, ponese v projednávaných věcech vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) Věci T-236/04 a T-241/04 se spojují.**
- 2) Žaloby ve věcech T-236/04 a T-241/04 se odmítají jako nepřijatelné.**
- 3) Žalobci ponесou mimo vlastních nákladů řízení i náklady řízení vynaložené Komisí ve věcech T-236/04 a T-241/04.**
- 4) Vedlejší účastníci ponесou vlastní náklady řízení.**

V Lucemburku dne 28. listopadu 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

J. Pirrung